

5. Cain Kehoni palaa, se on tulella. Silmäni räpähtävät auki ja näen kaiken erilaisena. Kaikki on punaista ja kivun vääristämää. Yritän liikkua eteenpäin, mutta olen jumissa. Tajuan, että olen kahleissa. Se seikka häiritse minua kovinkaan paljon, sillä kipu tekee järkevien ajatusten muodostamisen vaikeaksi. Äkkiä jokin liikahtaa varjoissa ja kiinnittää huomioni. Nikolas raahaa perässään ihan ihmisen näköistä möykkyä. Hänellä on Samuel. Silmäilen heitä molempia vauhkona. "En voinut antaa sinun kuolla." Nikolas sanoo ja väläyttää surullisen hymyn. Sitten hän tyrkkää sekavan Samuelin eteeni. Samalla tajuan, että hän vuotaa verta. Sisälläni herää uudenlainen nälkä jollaista en ole koskaan tuntenut. "Juo hänestä, juo vaikka kuiviin." Nikolas sanoo välinpitämättömänä. Aistin huoneesta myös muuta liikettä Alex ja Luca nojailevat tyynenä seinään ja katsovat minua tarkkaavaisena. Huoneen toisesta päästä kuuluu ulahdus jolloin tarkennan katseeni äänen suuntaan. Näen yllättävän hyvin hämärässä huoneessa ja silmäni osuvat samaan poikaan, joka suuteli Samuelia. Haluaisin tuntea vihaa häntä kohtaan, mutta Samuelin vertavuotava ruumis vie jatkuvasti huomioni. Ajattelematta asiaa riuhtaisen pökeryksissä olevan Samuelin luokseni ja upotan hampaani häneen. Kaikki tekoni tulevat vaistovaraisesti. Samassa lämmin neste alkaa valua kurkkuani pitkin. Se maistuu hiukan kirsikkaiselta. Samuel uikuttaa hiljaa, mutten pysty hillitsemään itseäni. Pian Samuel makaa liikkumatta jaloissani ja havahdun viimein. Katson järkyttyneenä verestä tahriintuneita vaatteitani ja sitten taas Samuelin elotonta ruumista. "Cain sait viimein järkesi takaisin." Alex hihkuu innostuneena ja tulee luokseni. Paljastan hänelle hampaani lainkaan ajattelematta. "Vai sitä on heittäyditty villiksi?" Alex kysyy huvittuneena ja silmäilee minua uteliaana. "Hienoa Nikolas tapatit sitten minun leluni." Sinihiuksinen vampyyri tuhahtaa ja riuhtoo kahleitaan. "Hän ansaitsi sen ja sitä paitsi olisit itse tehnyt sen." Nikolas sanoo välinpitämättömänä ja kumartuu eteeni. "Se ei liity tähän mitenkään." Sinihiuksinen poika, Edmund nimi pälkähtää äkkiä mieleeni toteaa välinpitämättömänä. Nikolas irrottaa kahleeni ja lysähdän maahan. Sitten hän kääntyy Edmundin puoleen. "Sinuna olisin hiljaa, meillä on vielä asioita hoidettavana." Nikolas sanoo ja kävelee liioitellun rauhallisesti Edmundin luokse. Sitten hän potkaisee tätä niin kovaa, että hän ulahtaa. "Mitä minä olen tehnyt?" Sanon kauhistuneena ja katson Samuelin elotonta ruumista. "Ruokaillut?" Alex kysyy uteliaana. "Ei vaan tappanut jonkun." Sanon kauhuissani. Minulle alkaa valjeta pikkuhiljaa mitä minulle on tehty. "Hän nyt sattui olemaan lähin ihminen ja sinä tunsitkin hänet. Enää ei ole sitä ongelmaa, koska hän on kuollut." Luca huokaa ja katsoo minua ärtyneenä. "Minä en halunnut tätä! Ei halunnut muuttua miksikään verenimijäksi tai, tai olla missään tekemissä teidän kanssanne." Huudan ja hautaan epätoivoisena pääni käsiini. Panen hajamielisenä merkille, että käteni ovat normaalia kalpeammat ja arvistani on jäljellä enää haalistuneet jäljet. Äkkiä jokin koskettaa olkapäästäni ja kohotan katseeni. Nikolas katselee minua myötätuntoisena. "Luuletko, että kukaan meistä haluaisi olla tällainen? minä tosin olin vampyyri jo syntyessäni, mutta Luca ja hänen siskonsa olivat ihmisiä." Nikolas sanoo, mutta olen aivan hiljaa. Päähäni mahtuu vain Samuelin kuollut ruumis ja omat tekoni. "Tule lähdetään täältä." Nikolas sanoo ja yrittää nostaa minut ylös. Olen kuitenkin jämähtänyt paikoilleni. Nikolas luovuttaa huokaisten ja katselee minua tarkkaan. "Tahdotko vapaaksi?" Hän kysyy yhtäkkiä. "Mitä päästätkö sä lelun menemään?" Alex kysyy pettyneen kuuloisena. "Ei hänestä ole enää siihen virkaan." Nikolas sanoo surullisesti. Olen hetken hiljaa ja kohotan pääni. "Kyllä haluan pois." Sanon ja Nikolas katsoo minua ymmärtäväisenä. "Hyvä on. Kuten haluat." Nikolas sanoo lopulta ja olen kuulevinani hänen äänessään surua. "Lähde. Ovi on tuolla." Nikolas sanoo ja osittaa huoneen perällä olevaa avonaista ovea. Minua ei tarvitse kahdesti kätkeä. Lähden kohti ovea ja olen pian poissa. Ensimmäiset päiväni vampyyrinä kuljen kuin sumussa. Metsästäni milloin haluan,

tapan kenet haluan. Huomaan myös auringon erittäin ärsyttäväksi valopalloksi, joka tuottaa minulle päänsärkyä. Se ei kuitenkaan muuta minua tuhkakksi tai muuta paskaa. Eräänä iltana en voi kuitenkaan turvautua turtuneisuuteen, kun näe tutun hahmon. Äitini kävelee kadulla raskasta kassia kantaen. Välillä hän pysähtyy ja oikoo sen hihnoja. Ajattelematta lainkana kävelen hänen luokseen. Äiti hypähtää kirjaimellisesti ilmaan nähdessään minut. ”Ai sinä oletkin vielä elossa.” Hän toteaa ykskantaan ja silmäilee minua lampun hämärässä valossa. ”Näytät jotenkin erilaiselta.” Hän töksäyttää ja tökkää minua rintaan. ”Sinun on turha kuitenkaan tulla enää kotiin. Sinun huoneesi on annettu vuokralle. Sinua ei kaivata.” Äiti jatkaa mäkätystään. Tiesin jo ettei minua kaivata. Olin aina tiennyt sen. Silti äidin välinpitämättömyys katoamiseeni ja sitten paluuseeni satuttivat minua. Käännyin sanaakaan sanomatta kannoilani ja katosin pimeään. ”Aika rankkaa.” Kuuluu ääni takaantani ja kiepahdan ympäri. Luca seisoo edessäni aivan samanlaisena, kuin hänet muistinkin. ”Mitä sinä haluat?” Kysyn ärtyneenä ja katselen tupakoivaa Lucaa. ”Kunhan tervehdin. Tiesitkö, että Nikolas on ollut lähtösi jälkeen aivan maassa.” Luca sanoo huolettomasti. ”Mitä minä tällä tiedolla teen. Ei ole minun ongelmani.” Tuhahdan. ”Ajattelin vaan, että kiinnostaisi.” Luca sanoo ja kohauttaa olkiaan. ”No ajattele asiaa. Näkyillään.” Luca sanoo ja katoaa varjoihin yhtä nopeasti, kuin oli tullutkin. Lucan sanat kalvoivat minua sisältäpäin, vaikken halunnut myöntää sitä. Olin huomaamattani ajatellut Nikolasta enemmän kuin yhden kerran kuluneina päivinä. En kuitenkaan voinut antaa hänelle anteeksi sitä mitä hän laittoi minut tekemään Samuelille. Toisaalta taas Nikolaksen muisto kalvoin minua takaraivossani ja pieni ääni päässäni kuiskaili hänen nimeään. Olin siis ajatusten umpikujassa, josta ei ollut ulospääsyä. Tätäkö elämäni tulisi olemaan? Kuolemaa, tuskaa sekä epäonnea. En tahdo sellaista elämää. Näitä ajatuksia pyörittäessäni suunnitelma oli alkanut kehkeytyä päässäni.